

[Udenrigsministeren]

Vi kan fortsat drøfte udenrigspolitiske spørgsmål med vore EPS-partnere, og vi kan fortsat drøfte de samme spørgsmål med vore nordiske venner, men i sidste instans vil det under alle omstændigheder være Danmark selv, der fastlægger den danske stillingtagen til de udenrigspolitiske spørgsmål, vi står over for.

Såvel EPS som det nordiske udenrigspolitiske samarbejde gør det imidlertid muligt at give vore synspunkter en større gennemslagskraft på den internationale udvikling, vel at mærke når vi kan vinde tilslutning til vores holdning blandt vore samarbejdspartnere, og det er noget, der gælder på mange af de områder, som der er bred interesse for her i folketinget: nedrustning, Centralamerika, Sydafrika og en lang række andre spørgsmål, som også det parti, der især er betænkelig ved denne traktatfæstelse vier stor politisk interesse. Derfor finder jeg, at en fornyet gennemgang af, hvad reformpakken rent faktisk indeholder på dette punkt, burde give mulighed for en mere fleksibel holdning her.

Det andet element, hvor der stadig væk er bekymring, er med hensyn til spørgsmålet om vore muligheder for fortsat at føre selvstændig miljø- og arbejdsmiljøpolitik i Danmark. Der er flere, der har spurgt mig, hvilket nyt der egentlig er i den erklæring, der nu er blevet indføjet i reformpakken som en ensidig dansk erklæring. Hr. Ivar Nørgaard sagde, at den ikke siger noget, og jeg skal da medgive hr. Ivar Nørgaard, at den såmænd ikke siger andet end det, regeringen har sagt hele tiden, men hr. Ivar Nørgaard har måske glemt, at der er nogle, der har sagt, at det ikke var nok, at regeringen sagde det – det stoledes man ikke på – man ønskede tilkendegivelser fra andre, og i stedet for at optage det som en fornærmelse, hvad man let kunne have gjort, har regeringen valgt at arbejde for – på den måde, som man nu kan arbejde for den slags på – at få klarlagt de øvrige synspunkter.

Jeg har i dag gjort rede for, hvorledes andre regeringer har vurderet dette spørgsmål på samme måde som den danske regering, hvis ord altså ikke var nok for hr. Ivar Nørgaard. Yderligere har vi for at gøre tingene endeligt klare, fået denne erklæring med i materialet fra regeringskonferencen.

En ensidig politisk erklæring som den, der her er medtaget, har stor politisk betydning,

for i og med at den ikke er modsagt af Kommissionen eller af de øvrige medlemslande, kan vi sige, at disse politisk har accepteret den danske regerings fortolkning, og dermed er der også givet et fingerpeg om, hvorledes de vil forholde sig, når eller hvis forslag i medfør af artikel 100 A kommer til behandling i Rådet.

Jeg kan føje til, at det erfaringsmæssigt også er sådan, at en erklæring af denne type kan have betydning for Domstolens stilling i tilfælde af et sagsanlæg, for dér vil den danske regering kunne henvise til, at Kommissionen og de øvrige medlemslande har ladet en dansk erklæring af denne karakter stå uimodsagt, og at det er et faktum, som bør indgå i Domstolens fortolkning. Enhver med kendskab til erklæringer af denne type vil derfor vide, at det aldeles ikke er ligegyldigt, om man får sådan en erklæring med.

Når så hr. Ivar Nørgaard siger: vi vil have sikkerhed for, at Domstolen ikke kalder vore regler for skjult protektionisme, falder der skæl fra mine øjne, for så finder jeg ud af, at hr. Ivar Nørgaard måske slet ikke har ønsket nogen garanti. For en garanti for, at en domstol ikke skulle dømme nogen, kan man ikke få nogen steder overhovedet. Det er absurd, hr. Ivar Nørgaard, at stille sig op og forlange garantier fra en domstol på forhånd; det er ikke alvorlig snak.

Det har heller ikke været alvorlig snak, den debat, der har udviklet sig om det tredje problem, nemlig forholdene i forbindelse med Europa-Parlamentet. Jeg får en bange forudelse om, hvordan nejsigerne agter at køre kampagnen, for hvis mønsteret vil blive det samme som det, der er lagt her i dag, vil man lægge op til at gøre hele debatten så snoskforvirret, at ingen kan finde ud af, hvad det drejer sig om. Især har det været lærerigt at se hr. Gert Petersen trække af sted i de spor, som tidligere er blevet trådt af hr. Ivar Nørgaard.

Jeg stillede under debatten for en uge siden her i folketinget et præcist spørgsmål til hr. Ivar Nørgaard, nemlig hvad det helt konkret er, socialdemokratiet ønsker ændret i teksten om Europa-Parlamentet, men jeg fik ikke noget svar fra hr. Ivar Nørgaard. Weekendavisen har med vanlig journalistisk flid og seriøsitet fulgt sagen op i sin udgave fra i fredags, men får heller ikke noget svar fra hr. Ivar Nørgaard, så jeg vil prøve igen.